

O propunere inovatoare pentru jurnalele medicale științifice alternative

Scrisoare către editor

Homeopații contemporani din întreaga lume sunt martorii unuia din cele mai ciudate fenomene din complexa noastră societate științifică modernă și anume faptul că cele mai prestigioase jurnale de homeopatie, cu o mare influență, publică foarte rar, uneori chiar deloc, studii cu privire la cazurile tratate și vindecate prin intermediul homeopatiei. De ce oare? [1]

Să examinăm această chestiune. Este un lucru bine știut faptul că în cadrul comunității homeopate internaționale literalmente există zi de zi mii de persoane suferinde de boli cronice care sunt vindecați datorită remediilor homeopate. Toți homeopații au avut ocazia să vadă “vindecări miraculoase”, atât în cazul propriilor pacienți, cât și în cazul pacienților tratați de colegi. Însă, în ciuda acestor “vindecări” remarcabile, este foarte ciudat faptul că aceste cazuri evidente nu sunt menționate în jurnalele de medicină homeopată.

Homeopații și pacienții știu că la nivel mondial există tot timpul milioane de cazuri de tratamente reușite. Însă, se pare că editorii jurnalelor de renume nu sunt conștienți de acest fapt. Acest protocol de triere este așa de eficient încât studiile de caz nu pot ajunge nici măcar la cel mai indiferent recenzent. Acești recenzenți “de referință” sunt de obicei neinformați cu privire la adevărata homeopatie, cu privire la regulile și principiile acesteia. Majoritatea recenzenților nu sunt nici practicieni și nici promotori ai homeopatiei! Acești autoprocamați purtători de cuvânt ai homeopatiei păzesc cu strășnicie “dovezile științifice” logice, dând dovadă de așa o eficacitate încât nicio dovadă nu poate ajunge la cunoștința publicului.

Cu toate acestea, există dovezi irefutabile că întreaga planetă abundă de cazuri vindecate datorită tratamentului homeopat. Multitudinea reușitelor poate fi demonstrată prin faptul că homeopatia este practică în mod eficient în țările suprapopulate precum India, Pakistan, Brazilia și alte țări din America de Sud. Având în vedere această multitudine de dovezi, este cu adevărat remarcabil modul în care acești așa-numiți “protectori ai științei” reușesc să se folosească de cele mai absurde scuze pentru a nu publica studii cu privire la aceste cazuri vindecate.

Însă, singura dovadă pe care homeopatia o poate prezenta în momentul de față lumii științifice o reprezintă aceste mii de cazuri vindecate. Este o pierdere de timp, bani și energie în a demonstra eficiența homeopatiei prin intermediul testărilor de tip dublu-orb.

Din cauza acestei desconsiderări, comunitatea “științifică” internațională, care nu este nici conștientă în mod direct de efectele benefice ale homeopatiei și nici nu are o experiență personală vis-a-vis de aceste efecte benefice, este forțată să repete același vechi refren: “Unde sunt dovezile? Arătați-ne dovezile!”. Datorită acestor omisiuni grosolane din partea recenzenților jurnalelor “științifice” de homeopatie, succesele homeopatiei au ramas ascunse în cabinetele homeopaților diligenți - astfel fiind în mare măsură ignorate de către autoritățile medicale internaționale, de către guverne și de către întreaga comunitate științifică internațională.

Din cauza acestor tactici, genialitatea sistemului homeopat de medicină continuă să fie în mare măsură ignorată, efectele secundare apărute fiind acelea că milioane de bolnavi continuă să sufere în mod inutil, fără a fi conștienți de existența homeopatiei.

Aici ar trebui adăugat faptul că homeopatia, fiind un sistem individualizat de medicină, poate prezenta doar rezultatele cazurilor individuale. Homeopatia este individualizare - nu generalizare. Acest mod de a trata nu poate produce un remediu care va vindeca astmul, cancerul, scleroza multiplă, colita ulcerativă sau alte boli cronice - însă are potențialul de a vindeca multe astfel de cazuri dacă tratamentul este aplicat corect și individualizat prin intermediul remediului corect indicat pacientului. Astfel, întrebările simple, care sunt de obicei puse de către "ignoranți", ca de exemplu, "Poate homeopatia vindeca scleroza multiplă, cancerul, colita ulcerativă, etc.?" nu sunt justificate și nu pot primi un răspuns direct, deoarece realitatea demonstrează faptul că multe astfel de cazuri pot fi ameliorate în mod semnificativ, iar un anumit număr de cazuri pot fi vindecate.

Dacă în cadrul jurnalelor științifice de homeopatie se refuză publicarea dovezilor cruciale ale cazurilor vindecate homeopat, atunci unde s-ar putea prezenta aceste dovezi palpabile astfel încât toți cei interesați să fie conștienți de acest fapt și să poată trage singuri o concluzie cu privire la meritele acestei metode homeopate terapeutice?

Presupun că există trei posibile motive pentru această situație deplorabilă:

- a. fie există o încercare organizată de a nu permite dovezilor cruciale să iasă la suprafață, teorie pe care eu personal nu o cred, din motiv ce nu există dovezi în acest sens, fie
- b. jurnalele "științifice" de homeopatie ezită să prezinte cazurile vindecate deoarece se tem de critici, sau
- c. modul de gândire al recenzenților este atât de inexplicabil de complex și de complicat încât ei înșiși resping un caz de succes chiar și atunci când dovezile sunt mai presus de orice îndoială.

Un alt aspect deranjant este acela că jurnalele de homeopatie declară în mod categoric faptul că nu acceptă studii ale cazurilor vindecate!

Eu aș propune o altă strategie. Dacă aceste jurnale ar dori să invite medicii homeopați să prezinte atât cazurile lor vindecate cât și nereușitele lor, atunci s-ar acumula un volum imens de dovezi importante cu privire la ce poate face și ce nu poate face homeopatia.

Homeopatia este un sistem dinamic de medicină cu potențial de creștere semnificativă și de a ajuta la rezolvarea multora din problemele de sănătate existente azi la nivel global. Însă, mai trebuie rezolvate multe probleme și mai trebuie puse multe întrebări care până acum nu au primit răspuns.

De ce, de exemplu, în caz de artrită reumatoidă, un pacient este vindecat cu unul sau două remedii pe parcursul a câtorva luni, în timp ce un alt pacient are nevoie de patru sau mai multe remedii administrate pe o durată de câțiva ani, chiar și în cazul în care tratamentul a fost prescris cu mare grijă? Care sunt parametrii care definesc reacția primului pacient și pe ai celui de-al doilea?

De ce într-un caz, repetarea zilnică a dozei cu potență mare este o tactică greșită având un rezultat negativ, în timp ce în alt caz acest lucru este necesar și duce la rezultate pozitive?

De ce într-un anumit caz reacționează mai bine la potențele mici, în timp ce potențele mari fac bine unui alt pacient, chiar și atunci când aceștia suferă de aceeași patologie?

De ce în anumite cazuri apare o agravare inițială puternică, în timp ce în alte cazuri efectul este lin și fără nicio agravare?

Reapariția vechilor simptome este un semn bun pentru un tratament de durată?

Înțelegem cu adevărat ce se întâmplă cu acest gen de comportament într-un anumit caz? Acest gen de simptome vechi ar trebui tratate sau ar trebui lăsate să treacă de la sine? Când ar trebui să ne așteptăm la reapariția vechilor simptome? Se întâmplă acest lucru la toate cazurile?

Care sunt parametrii care indică faptul că un remediu acționează paliativ și nu ca agent curativ? Care sunt semnele care indică faptul că un remediu a acționat în profunzime și curativ, dar cele care indică faptul că acesta doar a perturbat organismul? [2,3]

Pot menționa sute de astfel de întrebări, însă răspunsurile nu reprezintă munca unui singur individ, ci a unui întreg grup de practicieni buni. Un astfel de demers ar putea fi făcut de către un jurnal de prestigiu care dispune de mijloacele -atât financiare cât și științifice- de a îndeplini o astfel de sarcină.

Pentru a începe un astfel de proiect, un jurnal medical ar putea invita un anumit număr de practicieni buni din întreaga lume și i-ar putea lăsa să contribuie cu experiența, rezultatele, cât și cu nereușitele lor. Astfel, imediat ar ieși la iveala posibilitățile și limitările.

În acest fel, homeopatia ar deveni interesantă și vie, iar numărul cititorilor ar crește în mod spectaculos.

De exemplu, datorită progresului tehnologic, în ziua de azi se pot compara sute de cazuri de gangrenă din întreaga lume: cazurile grave unde s-a crezut că fiind necesară amputarea, pentru a arăta lumii că acești oameni pot umbla din nou pe ambele picioare. Același lucru este posibil și în cazurile de vitiligo, unde efectul este evident. [4,5]

Adevărul este că în toate aceste cazuri se poate vedea că au fost tratate cu diverse remedii și că o testare de tip dublu-orb nu este aplicabilă. Iar în cazul în care ar fi făcută, ar fi nevoie de o serie de compromisuri la diverse nivele.

Eu personal am dovezi video din 1990, înregistrări făcute în fața a 300 de doctori din Celle - Germania, unde țineam un seminar, cu un caz tratat al unei femei de 72 de ani cu gangrenă (diabetică) în stadiu avansat - femeia se internase la spitalul din localitate în vederea amputării ambelor picioare până la nivelul coapsei. În decurs de 3 zile pe durata seminarului, după două zile de tratament, s-a restabilit circulația sângelui în ambele picioare, iar femeia a fost externată din spital după 10 zile, cu ambele picioare intacte. [6]

Zece ani mai târziu, o scrisoare primită de la fiica acesteia, care este medic și a participat la cursul meu, a confirmat faptul că batrâna trăia liniștită și a mers pe propriile picioare în

acești zece ani. Fără intervenția homeopatiei, această femeie și-ar fi trăit ultimii ani ai vieții într-un scaun cu rotile.

Există literalmente sute de cazuri similare, tratate cu succes în țări precum India și Pakistan, unde această patologie este prevalentă. Dovezile pot fi prezentate ca și poze, sub formă de înregistrări video sau alte mijloace tehnologice moderne.

De ce am suprima astfel de dovezi tangibile ale eficienței homeopatiei într-un astfel de moment crucial din istoria medicinei? Mai ales că acum este mai mare nevoia de a clarifica confuzia care a fost creată cu privire la chestiunile ce țin de sănătate?

Nereușind să publicăm cazuri, ascundem potențialele unui sistem terapeutic atât de impresionant.

Homeopatia nu poate vindeca toate bolile cronice, mai ales dacă acestea au avansat dincolo de un anumit punct în patologia lor. Dimpotrivă, homeopatia are potențialul de a trata în mod reușit bolile care nu pot fi tratate de către medicina convențională iar în anumite cazuri nici nu pot fi ameliorate. Oare nu cade în sarcina unui jurnal serios de homeopatie să-și pună la dispoziție platforma (de dezbatere) în vederea discutării și explicării acestor chestiuni?

Recunosc faptul că un argument împotriva acceptării cazurilor este acela că pot fi furnizate informații false sau nereale. Acest risc ar putea fi minimizat făcând o preselectie a grupului ales de buni practicieni, care ar putea fi rugați să trimită cazurile lor, cel puțin într-o primă fază a unei astfel de schimbări radicale în cadrul politicii jurnalului.

S-ar putea alcătui o platformă pentru trimiterea studiilor de caz, platformă care să dispună de directive - pentru a se asigura veridicitatea.

O altă posibilitate ar putea fi o validare din partea unui mic grup de experți locali, care ar putea acționa în calitate de evaluatori. Acești experți ar putea exista în fiecare țară, ei colaborând cu jurnalul [Z,8]. Pe lângă acest fapt, un astfel de grup ar putea contacta pacienții, pe chiar i-ar putea intervieva cu privire la propriile cazuri. La rândul lor, pacienții ar trebui să fie instruiți și încurajați să vorbească în mod public cu privire la propriile experiențe.

În acest fel, în loc de respingerea studiilor homeopate, importante, studii de caz, în numele unui intelectualism și conservatorism sec, jurnalele de homeopatie (inclusiv jurnalele de medicină alternativă și complementară) ar putea deveni interesante și animate: prin inițierea de dezbateri și discuții pe teme terapeutice reale din cadrul medicinei.

În cadrul jurnalelor homeopate vechi, s-au putut observa multe astfel de cazuri iar după cum bine știm, la începutul secolului XX, homeopatia era cea mai populară formă de medicină, fiind predată în peste o sută de colegii de homeopatie din SUA [9,10]. Cred că popularitatea acestei forme de tratament s-a datorat în primul rând publicării unor astfel de cazuri vindicate, cât și a discuțiilor ce au urmat.

Propria noastră “medicină întemeiată pe dovezi” se bazează pe multitudinea de cazuri cronice tratate homeopat, cazuri pe care le putem arăta lumii, și pe o mai bună calitate a vieții pe care astfel de vindecări o pot oferi.

Referințe bibliografice

1. Akers KG. New journals for publishing medical case reports. J Med Libr Assoc. 2016 Apr; 104(2):146–149. [[PMC free article](#)] [[PubMed](#)]
2. Vithoukas G. Levels of Health. Alonissos: International Academy of Classical Homeopathy; 2017.
3. Vithoukas G, Tiller W. The science of homeopathy: Athens: International Academy of Classical Homeopathy; 2009.
4. Mahesh S, Mallappa M, Vithoukas G. Gangrene: Five case studies of gangrene, preventing amputation through Homoeopathic therapy. Indian Journal of Research in Homeopathy. 2015;9(2):114–122.
5. Mahesh S, Mallappa M, Tsintzas D, Vithoukas G. Homeopathic Treatment of Vitiligo: A Report of Fourteen Cases. American Journal of Case Reports. Forthcoming 2017.
6. Vithoukas G. Homeopathy Medicine for the New Millennium. 28th ed. Alonissos: International Academy of Classical Homeopathy; 2015. pp. 78–80.
7. The future of Homeopathic research [Internet] International Academy of Classical Homeopathy | Official website. 2017. [cited 2017 Sep 18]. Available from: <https://www.vithoukas.com/research/articles/future-homeopathic-research>.
8. Guidelines Concerning Research in Homeopathy [Internet] International Academy of Classical Homeopathy | Official website. 2017. [cited 2017 Sep 18]. Available from: <https://www.vithoukas.com/research/articles/guidelines-concerning-research-homeopathy>.
9. Dewey W. A. Homeopathy in influenza: a chorus of fifty in harmony. J Am Inst Homeopath. 1921;11:1038–1043.
10. Quinton P G. Analysis of 100 consecutive cases. British Homeopathic Journal. 1945;35(1):6–21.

Articles from Journal of Medicine and Life are provided here courtesy of **Carol Davila - University Press**